

zjištěno, zda je tvrzení žalobců, pokud se tkne seznání jejich jako strany o obsahu předběžné smlouvy mít za dokázané.

Čís. 8597.

Sudiště podle § 88, druhý odstavec, j. n.

Jistá spojitost mezi jednotlivými dodávkami nemůže odůvodniti příslušnost podle § 88, druhý odstavec, j. n. i pro obchody, doložené fakturami, které došly po zboží. Pro domáhání se obapólně zjištěného salda z kontokorentního poměru není opodstatněna příslušnost podle § 88, druhý odstavec, j. n., třebas byla na fakturách sudištní doložka.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1928, R II 387/28.)

Žalující firma zadala žalobu proti žalovanému spolku o zaplacení za dodávky podle faktur ze dne 24. července 1924, 15. září 1924, 1. října 1924 a 10. října 1924 na sudišti fakturním. Námitku místní nepříslušnosti soud první stolice zamítl, rekursní soud vyhověl námitce ohledně faktur ze dne 15. září 1924 a 10. října 1924 a odmítl žalobu, pokud se zakládala na těchto dvou fakturách. Důvody: Opodstatněn jest rekurs žalované, že nebylo vyhověno její námitce místní nepříslušnosti z důvodu § 88 druhý odstavec j. n., pokud se nevztahuje na faktury ze dne 24. července 1924 a ze dne 1. října 1924, totiž pokud jde o faktury ze dne 15. září 1924 a ze dne 10. října 1924. Zjistil-li soud, že tyto faktury došly později, než zboží, a že tudíž nemohou založiti sudiště podle § 88 druhý odstavec j. n., měl námitce místní nepříslušnosti z důvodu § 88 druhý odstavec j. n., pokud jde o tyto faktury, vyhověti a žalobu, pokud se zakládá na těchto fakturách, odmítnouti, neboť okolnosti prvním soudem uvedené, že mezi jednotlivými dodávkami jest jistá spojitost a že o závazku strany žalované, zaplatiti saldo z kontokorentu, lze spolehlivě rozhodnouti jen po přezkoumání všech poměrů mezi stranami sporných dodávek, nemohou příslušnost soudu odůvodniti. Že šlo o poměr kontokorentní, netvrdila žádná strana a zápisy stran o obchodním spojení o sobě ještě k založení kontokorentu nestačí, nebylo-li mezi stranami alespoň mlčky ujednáno, že jednotlivé položky nemají tvořiti samostatné závazky a pohledávky, nýbrž že jedinou pohledávkou má býti teprve konečné saldo. Že tomu tak bylo v souzeném případě, nebylo žádnou stranou tvrzeno. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 88 druhý odstavec j. n. musí jako zvláštní ustanovení býti vykládáno způsobem obmezujícím, nemůže jistá spojitost mezi jednotlivými dodávkami odůvodniti příslušnost podle § 88 druhý odstavec j. n. co do obchodů, podle faktur, které došly po zboží, a nemůže ani okolnost, že soud se musí při rozhodnutí o závazku žalované zabývat přezkoumáváním všech mezi stranami sporných dodávek jako otázek předchozích, příslušnost tu odůvodniti i na tyto obchody.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu žalobkyně.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnosti. Stěžovatelka se odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolacího rekursu. Stěžovatelka sama připouští, že ne tvrdila, že jde mezi stranami o kontokorentní poměr, avšak ani z okolností stěžovatelkou zdůrazněných nelze vyvozovati, že tomu skutečně tak bylo. I kdyby však bylo zjištěno, že šlo o kontokorentní poměr, nebylo by tím pro stěžovatelku nic získáno. Bud' uplatňuje stěžovatelka žalobou obaplně zjištěné saldo z kontokorentního poměru, pak nemůže zakládati příslušnost soudu na ustanovení § 88 druhý odstavec j. n., třebaže je na fakturách žalované zaslaných doložka »splatno a žalovatelnost v M.«, neboť jest právě účinkem kontokorentního poměru, že jednotlivé vzájemné pohledávky zanikají a že jediné pohledávka ze salda vstupuje na jich místo. Stěžovatelce by tudíž již nepřislušely nároky na zaplacení kupní ceny z jednotlivých kupních smluv, nýbrž jen nárok na zaplacení salda z kontokorentního poměru. V tomto případě se však stěžovatelka nemůže dovolávati k odůvodnění příslušnosti fakturního sudiště podle § 88 druhý odstavec j. n., poněvadž již nejde o původní nároky za dodané zboží, nýbrž o saldo z kontokorentního poměru. Pakliže však nejde o saldo obaplně zjištěné, neztratily ovšem jednotlivé pohledávky svou samostatnost tím, že byly zařazeny do kontokorentního účtu, avšak toto zařazení nemůže také míti v zápětí, že by příslušnost soudu, opodstatněná pro některou z těchto pohledávek, měla v zápětí také příslušnost pro veškeré ostatní pohledávky. Takového sudiště spojitosti z kontokorentního poměru zákon nezná. Stěžovatelka však za sporu sama udala k odůvodnění soudu splnění podle § 88 druhý odstavec j. n., že se zažalovaná pohledávka vztahuje na čtyry zásilky utěšňovačů prodaných žalované podle faktur ze dne 24. července, 15. září, 1. října a 10. října 1924, jež vesměs byly opatřeny doložkou »splatno a žalovatelnost v M.« a náleželo proto soudu zkoumati, zdali jsou tu také ostatní zákonité předpoklady pro založení sudiště podle § 88 druhý odstavec j. n. Tu však bylo zjištěno, že jen faktury ze dne 24. července a 1. října 1924 došly žalované před zbožím, kdežto faktury ze dne 15. září a 10. října jí došly teprve po dojití zboží. Dlužno proto přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že ohledně těchto dvou faktur příslušnost dovolávaného krajského soudu v M. není odůvodněna.

Čís. 8598.

Dovolání podané do soudního protokolu jest odmítnouti. Předpisu § 85 c. ř. s. nelze tu použiti.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1928, Rv I 1156/28.)

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolání, podané do soudního protokolu.